

Journal of Social Science and Buddhistic Anthropology

วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ

<https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JSBA/index>

Wat Wang Tawan Tok Nakhon Si Thammarat, Thailand

pp. 334-347

บทความวิจัย

การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ใน
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี*
THE DEVELOPMENT OF ENGLISH LISTENING AND SPEAKING SKILLS
THROUGH MOVIE-BASED LEARNING ACTIVITIES, OF ENGLISH-
MAJORED STUDENTS IN THE FACULTY OF HUMANITIES AND
SOCIAL SCIENCES AT SURATTHANI RAJABHAT UNIVERSITY

กฤษมาศ พันธุ์มุสิก¹Kritsamad Punmusik¹¹มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี¹Suratthani Rajabhat University, Thailand¹Corresponding author E-mail: kritsamad.pun@sru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการฟังก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ 2) เปรียบเทียบทักษะการพูดก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 46 คน จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น การวิจัยเชิงทดลอง แบบ One Group Pretest Posttest Design นี้ ดำเนินการนอกเวลาเรียน จำนวน 5 ครั้ง ๆ ละ 2 ชั่วโมง ไม่รวมการทดสอบก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ 5 เรื่อง ได้แก่ Open Season 3, Wonder, The Proposal, The Blind Side และ The Avenger: Endgame ความยาวแต่ละเรื่องประมาณ 8 - 11 นาที ที่มีความแตกต่างกันตามความสนใจของนักศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟังและทักษะการพูด 2) แบบทดสอบทักษะการฟัง 3)

* Received 7 March 2022; Revised 18 December 2022; Accepted 21 December 2022

แบบทดสอบทักษะการพูด และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ โดยใช้ภาพยนตร์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ t-test แบบ Dependent Samples ค่าคะแนนเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการฟัง ทั้งในภาพรวมและแยกรายเรื่อง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดทั้งในภาพรวมและแยกรายเรื่อง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) การศึกษาความพึงพอใจในภาพรวม นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$, $SD = 0.10$)

คำสำคัญ: การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์, ทักษะการพูด, ทักษะการฟัง, การสื่อสาร

Abstract

The objectives of this research article were to compare students' listening skills before and after using movies for their learning activities, 2) to compare students' speaking skills before and after using movies for their learning activities, and to investigate students' satisfaction with movie-based learning activities. The subjects were 46 third-year English-majored students selected by using stratified random sampling. This experimental research using "One Group Pretest Posttest Design" was performed outside the classroom for 5 times which lasted 2 hours each excluding the pretest prior to the learning activities during which 5 different movies; Open Season 3, Wonder, The Proposal, The Blind Side and The Avenger: Endgame, based on the student interest survey, were played for 8 - 11 minutes each. The instruments used in this study consisted of 1) learning activity plans for listening and speaking skills, 2) listening test, 3) speaking test, and 4) a student satisfaction questionnaire on movie-based learning activities. The statistical analysis comprised t-test for Dependent Samples, mean scores, and standard deviation. The results of this study indicated that: 1) the students achieved higher overall listening post-test scores from individual movies than the pretest's with a statistical significance at the .01 level 2) the students achieved higher overall speaking post-test scores than the pretest's with a statistical significance at the .01 level. and 3) The overall student satisfaction with movie-based learning activities was found at the highest level ($\bar{X} = 4.83$, $SD = 0.10$).

Keywords: Movie-Based Learning Activities, Speaking Skill, Listening Skill, Communication

บทนำ

ปัจจุบันโลกได้ก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 และเข้าสู่ยุคที่เทคโนโลยีมีความก้าวหน้า มีการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับประเทศไทยที่เข้าสู่ไทยแลนด์ 4.0 (มันคง มั่งคั่ง และยั่งยืน) เป็นยุคเทคโนโลยีสร้างสรรค์ (Creative) และนวัตกรรม (Innovation) เน้นการสร้างให้คนไทยสามารถคิดเองได้ ดังนั้นการพัฒนาการศึกษาให้เข้าสู่ การศึกษา 4.0 ครูควรฝึกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูเปลี่ยนจากเป็นครูสอนเป็นครูพี่เลี้ยง ครูฝึก (Coach) การเรียนแบบบูรณาการ สหวิชาการ เชื่อมโยงความรู้กับจินตนาการ เปลี่ยนแปลงไปสู่รูปแบบให้ผู้เรียนมีทักษะที่ต้องการ อีกทั้งในปัจจุบันผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อการสอนทุกรูปแบบ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อดิจิทัล โดยเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการสืบค้นและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (ชวลิต โพธิ์ทอง, 2561)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ (Crystal, D., 2012) ซึ่งทักษะภาษาอังกฤษ มี 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ทักษะทั้ง 4 มีความสำคัญในการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด การฟังเป็นทักษะการรับสาร เพื่อให้เข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสาร การพูดเป็นทักษะการ ส่งสาร เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ และสามารถโต้ตอบได้ ทักษะการฟังและพูดเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนควบคู่กันไปเพื่อให้เกิดความชำนาญและมีความสามารถในการฟังและการพูดอย่างคล่องแคล่ว ดังนั้นการพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูดควรเน้นพัฒนาให้ผู้เรียนฝึกฝนบ่อย ๆ ฝึกฝนจากเจ้าของภาษา เพื่อให้ได้ฟังจากสำเนียงที่แท้จริง และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพูดได้ตรงตามสำเนียง (Supharatpthin, D., 2014)

การสอนทักษะการฟังและทักษะการพูดจากสำเนียงเจ้าของภาษา มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะช่วยให้ได้ฝึกฟังในฐานเป็นผู้ฟัง และฝึกพูดในฐานเป็นผู้พูด อีกทั้งได้ฝึกการออกเสียง และพูดตามสำเนียงที่จะพบเจอจริงในชีวิตประจำวัน ดังนั้น การกระตุ้นทักษะการฟังและการพูดผ่านสื่อ/รูปแบบ จากสำเนียงเจ้าของภาษา หรือภาพยนตร์สามารถกระตุ้นความสนใจในการฟังและพูด ทั้งด้านการใช้ภาษา ท่าทางการแสดงออก การแสดงออกทางสีหน้า การนำภาพยนตร์มาใช้ใน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นก่อนชม เป็นขั้นเตรียมความพร้อมก่อนชม 2) ขั้นชม เป็นขั้นการชมภาพยนตร์ ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าจะให้ชมเป็นบางตอน หรือทั้งหมด 3) ขั้นหลังชม เป็นขั้นพัฒนากระบวนการคิด โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น และ 4) ขั้นบททวน เป็นขั้นให้ผู้เรียนสรุปเหตุการณ์ ข้อคิด คำศัพท์หรือประโยคที่สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ (รติ หอมลา, 2553); (Fhuri M. & Ermawati N., 2018)

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ยังมีทักษะในการฟังและการพูดต่ำ ซึ่งพิจารณาได้จากผลการเรียนของนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา ENG0101 การฟังและการพูด ระดับ A1 ในชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 และรายวิชา ENG0102 การฟังและการพูดระดับ A2 ในชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1 พบว่า รายวิชา ENG0101 มีเกรดเฉลี่ยระดับ 2.55 และรายวิชา ENG0102 มีเกรดเฉลี่ยระดับ 2.63 และเมื่อสอบถามจากผู้สอนรายวิชาดังกล่าวพบว่า นักศึกษาไม่สามารถจับใจความจากการฟังได้ การออกเสียงและใช้โทนเสียงสูงต่ำไม่ถูกต้อง เนื่องจากโครงสร้างการออกเสียงระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีความแตกต่างกัน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใช้วิธีการฟังจากแผ่นบันทึกเสียง ซึ่งมีแต่เสียงไม่เห็นท่าทาง สีหน้า ว่าผู้พูดต้องการสื่อสารความรู้สึกอะไร และไม่เห็นลักษณะรูปปาก ว่าลักษณะการออกเสียงนั้นต้องใช้รูปปากขณะออกเสียงคำพูดนั้น ๆ อย่างไร ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของทักษะการฟังและทักษะการพูด โดยการนำภาพยนตร์มาเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดเพื่อบรรเทาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากเจ้าของภาษา เรียนรู้คำศัพท์ เรียนรู้ประโยค ไวยากรณ์ และเสียงสำเนียง ลักษณะรูปปากในการออกเสียงได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งภาพยนตร์ยังช่วยประหยัดเวลาในการสอน ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น สร้างเสริมประสบการณ์กับผู้เรียน ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และช่วยเพิ่มความสนุกสนานให้กับเนื้อหาที่เรียน (กิดานันท์ มลิทอง, 2548) โดยภาพยนตร์ที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะมีความหลากหลาย ให้นักศึกษาเรียนรู้ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการดูภาพยนตร์ และส่งผลให้นักศึกษามีทักษะการฟังและทักษะการพูดที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็น การวิจัยเชิงทดลองแบบ One Group Pretest Posttest Design โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2563 จำนวน 182 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 46 คน (นักศึกษาชายจำนวน 4 คน และนักศึกษาหญิงจำนวน 42คน) โดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ชั้นปีในการแบ่งชั้น

ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองนอกเวลาเรียน ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองทั้งหมดจำนวน 5 ครั้ง ๆ ละ 2 ชั่วโมง (120 นาที) รวม 10 ชั่วโมง ไม่รวมการทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ภาพยนตร์ที่มีความยาวประมาณ 8 - 11 นาที (ใช้บางส่วนของภาพยนตร์) จำนวน 5 เรื่อง และให้ชมผ่านแผ่นภาพยนตร์ ซึ่งคัดเลือกจากการสำรวจตามความสนใจที่แตกต่างกันของนักศึกษา ดังนี้

- ให้นักศึกษาเลือกประเภทของภาพยนตร์ที่สนใจมาคนละ 5 ประเภท
- ผู้วิจัยคัดเลือกประเภทของภาพยนตร์ที่ได้รับการเลือกมากที่สุด ได้แก่

Animation Comedy Drama Romance และ Action

- ให้นักศึกษาเสนอภาพยนตร์ที่สนใจตามประเภทของภาพยนตร์ 5 ประเภท

ข้างต้น ประเภทละ 2 เรื่อง

- ผู้วิจัยคัดเลือกภาพยนตร์ที่ได้รับการเสนอมากที่สุดประเภทละ 1 เรื่อง

ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ภาพยนตร์ที่ใช้ในการวิจัย

ประเภท	เรื่อง	ความยาว (นาที)	โครงสร้างภาษาที่ใช้ ประกอบการพัฒนา
Animation/ Comedy	Open Season 3	9.47	1. Vocabulary
Drama/ Comedy	Wonder	9.36	2. Dialogue
Romance/ Comedy	The Proposal	8.46	3. Describe Pictures
Drama	The Blind Side	10.00	4. Tense
Action/ Sci-fi	The Avenger: Endgame	10.59	

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการหาคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือการวิจัยและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 5 แผน ใช้เวลาดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนครั้งละ 2 ชั่วโมง (120 นาที) รวม 10 ชั่วโมง ไม่รวมการทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้จะประกอบด้วย ภาพยนตร์จำนวน 1 เรื่อง โดยมีความยาวเรื่องละ 8 - 11 นาที หากคุณภาพเครื่องมือโดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมจำนวน 3 ท่าน ได้ผลการประเมินทั้ง 5 เรื่องมีค่าเท่ากับ คือ 4.82 และนำไปหาคุณภาพด้านประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 77.87/75.60 และค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.65

2. แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (Listening Test) จำนวน 2 ตอน โดยแบบทดสอบแยกตามภาพยนตร์แต่ละเรื่อง ได้แก่

ตอนที่ 1 Vocabulary ประกอบด้วยแบบทดสอบแบบจับคู่ 10 ข้อ (10 คะแนน) และแบบทดสอบแบบเติมคำ 10 ข้อ (10 คะแนน) รวม 20 คะแนน หากคุณภาพเครื่องมือโดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมจำนวน 3 ท่าน ได้ผลการประเมินทั้ง 5 เรื่องมีค่าเท่ากับ คือ 4.90

ตอนที่ 2 Comprehensive ประกอบด้วยแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 15 ข้อ (15 คะแนน) หากคุณภาพเครื่องมือโดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินจำนวน 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ทั้ง 5 ฉบับอยู่ระหว่าง 0.87 - 0.89

ค่าความยากของแบบทดสอบทักษะการฟังทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 0.48 - 0.62
ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.31 - 0.43 และค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.76 - 0.92

3. แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Test) จำนวน 3 ตอน โดยแบบทดสอบแยกตามภาพยนตร์ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics) ประกอบการให้คะแนน ได้แก่

ตอนที่ 1 Vocabulary แบบทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ จำนวน 20 คำ (10 คะแนน)

ตอนที่ 2 Sentence Pronunciation แบบทดสอบการออกเสียงประโยค จำนวน 10 ประโยค ให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์การประเมิน 5 ด้าน 4 ระดับ (20 คะแนน)

ตอนที่ 3 Describing Pictures แบบทดสอบการพูดอธิบายรูปภาพ จำนวน 1 ข้อ (ประกอบด้วย รูปภาพ 6 รูป) ให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์การประเมิน 5 ด้าน 5 ระดับ (25 คะแนน)

หากคุณภาพเครื่องมือโดยให้ผู้เชี่ยวชาญความสอดคล้องและความเหมาะสมจำนวน 3 ท่าน ได้ผลการประเมินอยู่ระหว่าง 4.93 - 4.98 ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.38 - 0.56
ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.35 - 0.54 และค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.75 - 0.96

4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล เป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบเลือก 1 คำตอบ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ เพศ และเกรดเฉลี่ยสะสม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 7 ข้อ ด้านภาพยนตร์จำนวน 3 ข้อ และด้านการนำไปใช้ประโยชน์จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

หาคุณภาพเครื่องมือโดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินจำนวน 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.72 ค่าอำนาจจำแนกทั้งฉบับเท่ากับ 0.39 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ดำเนินการทดสอบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ ด้วยแบบทดสอบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์จำนวน 5 ครั้ง ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ จำนวน 5 แผน
3. ดำเนินการทดสอบทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ ด้วยการใช้แบบทดสอบทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
4. นักศึกษาตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์
5. เก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์
6. สรุปและอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบทักษะการฟังก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ โดยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง มาหาค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนน โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples

2. การเปรียบเทียบทักษะการพูดก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ โดยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง มาหาค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนน โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples

3. การศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ โดยนำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และแปลค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบทักษะการฟังก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ โดยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง มาหาค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนน โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples Test ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ โดยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง มาหาค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนน โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples

ทักษะการฟัง	n	\bar{X}	SD	\bar{D}	S_D	t
Open Season 3						
หลังเรียน	46	25.93	2.95	4.74	1.12	28.59**
ก่อนเรียน	46	21.20	2.51			
Wonder						
หลังเรียน	46	23.78	3.01	5.26	1.18	30.19**
ก่อนเรียน	46	18.52	2.27			
The Proposal						
หลังเรียน	46	23.48	3.06	5.94	1.58	25.42**
ก่อนเรียน	46	17.54	2.24			
The Blind Side						
หลังเรียน	46	21.39	2.65	5.04	1.35	25.35**
ก่อนเรียน	46	16.35	3.05			
The Avenger: End Game						
หลังเรียน	46	21.52	3.54	5.57	1.22	30.86**
ก่อนเรียน	46	15.96	2.76			
รวม						
หลังเรียน	46	116.11	11.82	26.54	4.42	40.77**
ก่อนเรียน	46	89.57	14.52			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์มีทักษะการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่า เมื่อนักศึกษาได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์มีทักษะการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และเมื่อพิจารณาทักษะการฟังแยกภาพยนตร์เป็นเรื่อง พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์มีทักษะการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่า เมื่อนักศึกษาได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์มีทักษะการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกเรื่องเช่นกัน

2. การเปรียบเทียบทักษะการพูดก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ โดยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง มาหาค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนน โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ โดยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง มาหาค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนน โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples

ทักษะการพูด	n	\bar{x}	SD	\bar{D}	S_D	t
Open Season 3						
หลังเรียน	46	39.17	3.89	6.20	1.15	36.62**
ก่อนเรียน	46	32.98	3.61			
Wonder						
หลังเรียน	46	39.13	4.76	5.57	1.46	25.94**
ก่อนเรียน	46	33.57	3.90			
The Proposal						
หลังเรียน	46	39.09	4.64	6.48	1.15	38.22**
ก่อนเรียน	46	32.61	4.78			
The Blind Side						
หลังเรียน	46	38.28	4.47	5.94	1.12	35.83**
ก่อนเรียน	46	32.35	4.03			
The Avenger: End Game						
หลังเรียน	46	37.59	4.47	6.35	1.37	31.43**
ก่อนเรียน	46	31.24	3.58			
รวม						
หลังเรียน	46	193.26	21.14	30.52	3.81	54.32**
ก่อนเรียน	46	162.74	18.57			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์มีทักษะการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่า เมื่อนักศึกษาได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์มีทักษะการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อน

เรียน และเมื่อพิจารณาทักษะการพูดแยกภาพยนตร์เป็นเรื่อง พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์มีทักษะการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่า เมื่อนักศึกษาได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์มีทักษะการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกเรื่องเช่นกัน

3. การศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ โดยนำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ โดยนำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม มาหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ประเด็นความพึงพอใจ	ความพึงพอใจ		
	\bar{X}	SD	ผลการประเมิน
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.79	0.14	มากที่สุด
ด้านภาพยนตร์	4.80	0.19	มากที่สุด
ด้านการนำไปใช้ประโยชน์	4.90	0.15	มากที่สุด
ภาพรวมทั้งฉบับ	4.83	0.10	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่าความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนรู้มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยด้านการนำไปใช้ประโยชน์มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และด้านกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นประเด็นย่อยพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยประเด็นนักศึกษาเข้าใจทสนทนาภาษาอังกฤษมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และประเด็นกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการพูด มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อภิปรายผล

การเปรียบเทียบทักษะการฟังก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์มีทักษะการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่า เมื่อนักศึกษาได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์มีทักษะการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งในภาพรวมและแยกเป็นรายภาพยนตร์ เนื่องจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ของผู้วิจัยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านภาพยนตร์ และมีกิจกรรมเสริมโดยการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ ประกอบกับการชมภาพยนตร์ทั้งแบบมีบทบรรยายภาษาอังกฤษและไม่มียบรรยาย เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการฟังไปทีละขั้น อีกทั้งการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษจากสถานการณ์จริง บุคคลจริง ภาษาที่แท้จริงจากเจ้าของภาษา หรือมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด (Liando N. et al, 2018) ดังนั้นผู้สอนควร

สร้างเครื่องมือที่ทำให้นักศึกษามีความรู้สึได้ว่าได้เจอกับสถานการณ์จริง เข้าถึงการใช้ภาษาได้อย่างแท้จริงในชั้นเรียน แม้ว่าภาพยนตร์ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การฟังภาษาพูดที่ไม่เป็นทางการ และภาพยนตร์เป็นเพียงการเขียนบทสนทนาขึ้นมา แต่สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาที่เสมือนจริง เรียนรู้อากัปกิริยา ท่าทาง น้ำเสียง สายตา การใช้ร่างกายในการสื่อสารจากตัวละคร และทำให้ง่ายต่อการเรียนรู้กับผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษามากกว่าภาษาที่พบในหนังสือหรือตำราเรียน อีกทั้งภาพยนตร์มีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุดสำหรับการที่จะให้นักศึกษาได้เรียนรู้เสมือนกับการได้ไปอยู่ในสถานการณ์จริงหรือบริบทจริง ภาพยนตร์เป็นแหล่งข้อมูลที่มีประโยชน์ในการพัฒนาหรือเพิ่มการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษา ข้อดีของการใช้ภาพยนตร์ในการเรียนภาษา ได้แก่ ทำให้ได้เรียนรู้การใช้ภาษาที่แท้จริง ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ การเพิ่มการรับรู้วัฒนธรรมการใช้ภาษา และได้รับการพัฒนาทักษะ ต่าง ๆ ในการใช้ภาษา (Parisi L. & Andon N., 2016) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญรอด พิงชาติ ที่ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาพยนตร์เพื่อทำความเข้าใจของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พบว่า เมื่อนักศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะ การฟังโดยใช้ภาพยนตร์ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการฟังผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของจำนวนเต็ม (บุญรอด พิงชาติ, 2556)

การเปรียบเทียบทักษะการพูดก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์มีทักษะการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่า เมื่อนักศึกษาได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์มีทักษะการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งในภาพรวมและแยกเป็นรายเรื่อง เนื่องจาก ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยมีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงจากวิธีการเรียนที่ยากคือชมภาพยนตร์โดยไม่มีบทบรรยายไปสู่วิธีการเรียนรู้ที่ง่ายคือชมภาพยนตร์โดยมีบทบรรยายภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เช่นนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความพยายาม มีความตั้งใจฟังที่จะพูดและเลียนแบบการออกเสียงตามบทละคร อีกทั้งเมื่อผู้เรียนฟังและฝึกปฏิบัติการออกเสียงซ้ำ ๆ พร้อมกับเพิ่มบทบรรยายภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษามีความเข้าใจการออกเสียงมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ภาพยนตร์เป็นการเรียนรู้การใช้ภาษาที่มีความใกล้เคียงกับบริบทจริงซึ่งแตกต่างจากเครื่องมือที่ครูสร้างขึ้นมาเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน ที่มีโครงสร้างทางภาษา การเน้นย้ำไวยากรณ์แบบเดิม ๆ การออกเสียงซ้ำ ๆ ซึ่งแตกต่างจากภาพยนตร์ที่สามารถแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างไวยากรณ์ที่มีความหลากหลายรูปแบบ ความเร็วของการพูดที่เป็นธรรมชาติและมีความหลากหลาย ทั้งนี้ ภาพยนตร์ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาจากสภาพแวดล้อมจริง ส่งผลให้มีการพัฒนาทักษะการพูด ทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม อยากรู้มากขึ้นและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (Li, X. & Wang, P., 2015) มีความมั่นใจในการออกเสียง มีทัศนคติ แรงจูงใจที่ดีในการฝึกฝนพัฒนาตนเองด้านทักษะการพูด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

Fhuri M. & Ermawati N. ที่ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้ภาพยนตร์เรื่องซูโทเปีย กับนักเรียนเกรด 9 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีทักษะการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้ภาพยนตร์ (Fhuri M. & Ermawati N., 2018)

การศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายประเด็นพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน เนื่องจากผู้วิจัยเลือกภาพยนตร์มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรียงลำดับจากเรื่องที่ยากไปสู่วางเรื่องที่ยาก ภาพยนตร์มีความยาวเพียง 8 - 11 นาที จึงทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ กระตือรือร้น และมีความตื่นตัวที่จะพัฒนาตนเองและทำความเข้าใจภาพยนตร์ นอกจากนี้ภาพยนตร์ที่เลือกมาเป็นเรื่องที่ผู้เรียนมีความสนใจ จึงทำให้ผู้เรียนตั้งใจรับชมเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังทำให้ผู้เรียนได้ตระหนักรู้และเห็นความสำคัญของวัฒนธรรมต่างชาติ เกิดความสนุกสนานระหว่างการรับชม ภาพยนตร์มีความเหมือนจริง ตัวละครอยู่ในสภาพแวดล้อมจริง ให้ผู้เรียนต้องการที่จะเรียนรู้ และมีความสนใจการเรียนรู้ภาษามากขึ้น (Albiladi, W. et al, 2018) ภาพยนตร์มีรูปภาพประกอบการพูด ตัวละครเป็นเจ้าของภาษา นอกจากผู้เรียนจะได้ฟังภาษาจากเจ้าของภาษาเพื่อพัฒนาทักษะการพูดแล้ว ผู้เรียนยังได้เรียนรู้รูปแบบการใช้ภาษาที่หลากหลาย การชมภาพยนตร์ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าได้ไปท่องเที่ยวถึงเมืองหรือประเทศในสถานที่จริง เห็นความสวยงามของสถานที่ ทำให้ผู้เรียนเห็นความแตกต่าง ความหลากหลายและส่งผลให้ผู้เรียนมีชีวิตชีวาในการเรียนมากขึ้น (Liando N. et al, 2018) นอกจากนี้ภาพยนตร์เป็นกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่สามารถป้อนข้อมูลให้ผู้เรียนได้หลายหลาย เช่น ภาษา วัฒนธรรม การใช้ชีวิต ขนบธรรมเนียม และประวัติศาสตร์

องค์ความรู้ใหม่

การเลือกใช้ประเภทของภาพยนตร์ที่แตกต่างกัน พบว่า ค่าเฉลี่ยของทักษะการฟังและทักษะการพูดหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์แต่ละประเภทต่างกัน จากภาพ ที่ 1 แสดงให้เห็นว่าภาพยนตร์ประเภท Comedy มีค่าเฉลี่ยของทักษะการฟังและทักษะ การพูดหลังใช้ภาพยนตร์สูงสุดเป็น 3 ลำดับแรก เนื่องจากภาพยนตร์ประเภท Comedy ใช้ระดับภาษาที่ง่าย และเป็นภาษาใช้ในเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน จึงส่งผลให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานและมีส่วนร่วมกับภาพยนตร์ที่ได้รับชม และเข้าถึงการใช้ภาษาได้ง่ายขึ้น แสดงให้เห็นว่าหากต้องการพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูดกับนักเรียน/นักศึกษา ผู้สอนควรเลือกภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับ Comedy

ภาพที่ 1 ประเภทของภาพยนตร์ที่ส่งผลต่อทักษะการฟังและทักษะการพูด

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ผลจากการเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดก่อนและหลังการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษามีทักษะ การฟัง และการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์อยู่ในระดับมากที่สุด ในส่วนของข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ได้แก่ 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องที่ปิด และมีอุปกรณ์ด้าน ภาพและเสียงที่มีประสิทธิภาพ เพราะทำให้นักศึกษาได้มีสมาธิอยู่กับการชมภาพยนตร์ และ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนจำนวนไม่เกิน 30 คน เพื่อให้ผู้สอนสามารถให้คำปรึกษาหรือดูแลผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง และข้อเสนอแนะในการ วิจัยครั้งต่อไป ได้แก่ 1) ควรเพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนแต่ละคนเลือกภาพยนตร์ที่ ต้องการศึกษาค้นคว้า 1 เรื่องตามความสนใจเพิ่มเติมจากจำนวนภาพยนตร์ที่ผ่านการคัดเลือก 2) ควรเพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนฝึกพูดกับเพื่อนเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจ และ 3) ควร นำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาพยนตร์ไปพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณทุนสนับสนุนวิจัยจากทุนอุดหนุนวิจัย จากเงินหมวดกองทุนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

เอกสารอ้างอิง

- กิดานันท์ มลิทอง. (2548). เทคโนโลยีการศึกษาพร้อมสมัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวลิต โพธิ์ทอง. (2561). การศึกษาไทยในยุคไทยแลนด์ 4.0. เรียกใช้เมื่อ 1 พฤศจิกายน 2561 จาก <http://km.li.mahidol.ac.th/thai-studies-in-thailand-4-0/>

- บุญรอด พึ่งชาติ. (2556). การใช้ภาพยนตร์ประกอบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รติ หอมลา. (2553). การส่งเสริมความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความสามารถในการฟังของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยการใช้ภาพยนตร์. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Albiladi, W. et al. (2018). Learning English through Movies: Adult English Language Learners' Perceptions. *Theory and Practice in Language Studies*, 8(12), 1567-1574.
- Crystal, D. (2012). *English as a Global Language*. UK: Cambridge University Press.
- Fhuri M. & Ermawati N. (2018). The Effect of English Subtitle in "Zootopia" Movie in Speaking Skill. *Journal of English Language Teaching*, 5(2), 94-100.
- Li, X. & Wang, P. (2015). A Research on using English Movies to Improve to Chinese College Students' Oral English. *Theory and Practice in Language Studies*, 5(5), 1096-1100.
- Liando N. et al. (2018). English Major Students' Perceptions Towards Watching English Movies In Listening And Speaking Skills Development. *Advances in Social Sciences Research Journal*, 5(6), 1-16.
- Parisi L. & Andon N. (2016). The Use of Film-Based Material For An Adult English Language Course in Brazil. *Trab.Ling.Aplic*, 55(1), 101-128.
- Supharatypthin, D. (2014). Developing Students' Ability in Listening and Speaking English Using the Communicative Approach of Teaching. *International Journal of Arts & Science*, 7(3), 141-149.